

SEN AMBICIÓZNÍCH MATEK

Mt 20,20-28

kázání z bohoslužby z 11. 5. 2013 – br. Jonczy Radomír

Ty naše maminky! Vozí nás, své děti, v kočárcích s pocitem, že porodily výkvět světa :-). Chlubí se našimi prvními krůčky, slovíčky i větami; s hrdostí hledí na podium, kde právě recitujeme svou první báseň; radují se ze všech našich úspěchů a když pak s námi stárnou, těžce nesou každou naši prohru, utrpení, či křivdu, kterou na nás někdo spáchal. Většinou umírají s pocitem, že se nám ani zdaleka nedostalo takového postavení, či ocenění, jakého bychom si, vzhledem ke svému nadání a pílí, zasluzovali.

I. Ambice paní Zebedeové

Paní Zebedeová, matka Ježíšových učedníků Jakuba a Jana, na tom nebyla jinak. Věřila, že Ježíš je mesiášským králem a moc si ve své mateřské lásce přála, aby její synové jednou mohli být součástí jeho mesiášského království.

Se zástupem galilejských poutníků, mezi kterými byli spolu s Ježíšem i její synové, se tenkrát blížila k Jeruzalému, aby zde oslavila velikonoční svátky. Jakub a Jan se jí cestou zmínili o tom, co jim jejich učitel Ježíš slíbil. Citovali ji jeho slova: *„Amen, pravím vám, až se Syn člověka při obnovení všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, usednete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele. A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.“* (Mt 19,28-30)

Paní Zebedeová byla nadšena. Mateřská ctižádost s ní pěkně zalomcovala. V její hlavě se okamžitě zrodil důmyslný plán. Vzala své syny, vyhledala spolu s nimi Ježíše, klaněla se mu a požádala jej o soukromý rozhovor. Byla si pravděpodobně vědoma toho, že prosba, kterou si na něj připravila, je poněkud nadstandardní. Ježíš však na její představu soukromé audience nepřistoupil. A tak musela s pravdou ven: *Řekla: „Ustanov, aby tito dva mojí synové měli ve tvém království místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“*

Přihlížející učedníci nevycházeli z údivu. Není divu, že je něco podobného pěkně rozhodilo. Některé ambiciózní matky prostě dokážou svým dětem pěkně zatápnět. Ježíš však paní Zebedeovou kupodivu nepokáral. Pro její mateřskou ctižádost měl pochopení.

II. Ambice vinohradských matek

Do našeho vinohradského chrámu se dnes, spolu se svými manželi a rodinami, vypravily tři šťastné maminky. Nedávno se jim narodila krásná miminka a ony pro ně pochopitelně ve své mateřské lásce chtějí to nejlepší. Záleží jim na jejich budoucnosti a věří, že ji Ježíš může výrazným způsobem ovlivnit. Věříme tomu i my, proto budeme spolu s nimi za okamžik prosit našeho Pána, aby jejich dětem i jim samot-

ným poželhal. Možná jsou ve svých mateřských přáních podobně ambiciózní jako paní Zebedeová, Ježíši to však nevadí.

III. Ambice synů Zebedeových

Ale vraťme se k našemu příběhu. Matka zde sehrála velice důležitou roli. V textu jsme četli, že přivedla své syny k Ježíši, klaněla se mu a přimlouvala se za ně. Přimluvné modlitby rodičů a příklad osobní zbožnosti (klanění se) hrají v životě dětí velice důležitou roli. Klíčová však v případě Jakuba a Jana byla jejich osobní komunikace s Ježíšem. Proto se taky Ježíš už nadále nevybavoval s paní Zebedeovou, ale jen s jejími syny:

„Přátelé, ztotožňujete se s přáním své matky? Záleží i vám na tom, jak bude vypadat vaše budoucnost? Chcete v souladu s prosbou své matky jednou zasednout po mé pravici a po mé levici? Víte, zasedací pořádek v trůnním sále Božího království je v kompetenci mého nebeského Otce. Ostatně, na tom, kde zde budete sedět, zas až tak nezáleží. Chcete li však být občany mého království, musíte spolu se mnou pít z mého kalicha.“

Tomu, co Ježíš myslel pitím z kalicha, učedníci jako židé velice dobře rozuměli. V řeči Starého zákona to znamenalo snášet utrpení. Proto také Ježíš ve své poslední modlitbě před ukřižováním prosí: „*Otče, je li to možné, odejmi tento kalich ode mne.*“

Nutno podotknout, že Ježíšovo utrpení nebylo ledajakým utrpením. Šlo o utrpení zástupné. Trpěl, aby nám lidem svým utrpením pomohl, aby nás spasil, tedy zachránil. Sloužil nám až do krajnosti, až do smrti. Obětoval se pro nás. V tom spočívalo jeho pití kalicha.

Ptá-li se Ježíš v našem příběhu Jakuba a Jana Zebedeových, zda jsou ochotni pít z jeho kalicha, má tím na mysli, zda jsou ochotni stejně jako on sloužit svým bližním:

„Přátelé, máte stejné ambice, jako měla s vámi vaše matka? Chcete se v souladu s její prosbou v rámci Božího království velkými? Máte šanci. Ctižádost nemusí vždy být ke škodě. Chcete být první? Pak buďte služebníky, otroky svých bližních. Myslete na ně stejně jako myslím já na vás a služte jim a přimlouvejte se za ně stejně, jako vaše matka za vás. Obětujte se pro ně.“

IV. Úděl synů Zebedeových

Jakub a Jan Ježíšův kalich, tedy úděl služby, neodmítli. Po vzoru své matky a svého učitele mysleli na své bližní a sloužili jim až do krajnosti. Jakub díky své obětavé službě Bohu i lidem jako první z učedníků, zahynul mučednickou smrtí. Kvůli své víře v Ježíše jako Mesiáše byl na příkaz Heroda Agripy I. v Jeruzalémě roku 44 sťat mečem. Jeho bratr Jan se sice dožil vysokého věku a zemřel přirozenou smrtí, ve své službě Bohu i lidem však musel nejdéle ze všech učedníků snášet vyhnanství, plahočení, hanbu a protivenství.

Řeknete: „Pěknou budoucnost jim vyprosila ta jejich matka.“ Boží požehnání však doopravdy nemusí být vždy jen o štěstíčku, zdravíčku, pohodlíčku a blahobytečku :-)... Život služby, který na této zemi Jakub a Jan prožili, však byl životem smysluplným a užitečným. A hlavně, je pro ně připraven trůn vítězství, na který jednou, po svém vzkříšení, oba dva usednou v Božím království. Ježíš totiž své sliby plní.

Milé maminky Veroniko, Petro a Jitko. Milí tatínkové Marku, Aleši a Lubomíre. Záleží vám na budoucnosti vašich dětí? Chcete, aby se vaše děti - Sebastian, Aleš a Jitka jednou staly v Božích očích velkými? Chcete, aby prožily smysluplný život a byly spaseny? Nepřestávejte se za ně u Ježíše přimlouvat a buďte jim příkladem klanění se a služby. Budeme se jako sbor za ně modlit spolu s vámi. Amen.